

DEMNIȚATEA UMANĂ ȘI AFECTAREA EI ÎN ERA GLOBALIZĂRII

CĂLIN IOAN DUȘE*

ABSTRACT. *Human dignity and its impairment in the globalization era.* As we could notice, secularization and globalization brought about a new form of dehumanization, of destroying the face of God. The destruction of any connection between faith and science, between morals and God led to some relative interpersonal relationships among the people of God, which are limited to good behaviour towards each other. The idea about the absolute truth is nothing but something abstract in a modern society. This moral laxity will unfortunately consider pornography or deviant behaviour as something common. All these aspects led to disinhibited behaviours and lack of any ethics. In order to help those in situations like this, the Church recommended the sacraments or Reconciliation and Eucharist, showing that the only one who really heals is Christ

Keywords: *God, Christ, love, Church, Holy Fathers, secularization, globalization*

REZUMAT. *Demnitatea umană și afectarea ei în era globalizării.* După cum am putut observa secularizarea și globalizarea prin mijloacele lor au adus o nouă metodă de dezumanizare, de distrugere a chipului lui Dumnezeu. Ruperea oricăror legături dintre credință și știință, dintre morală și Dumnezeu au condus la o relativizare a relațiilor interpersonale din cadrul poporului lui Dumnezeu limitându-se doar la o bună conduită între aceștia. Ideea despre adevărul absolut fiind doar o simplă abstractizare într-o societate modernistă. Laxismul moral sau adormirea conștiinței, din nefericire va considera pornografia sau comportamentele devian-te rezultate după consum ca ceva normal, subiectele și practicile care în urmă cu ceva timp intrigau, acum fiind ne semnificative și ceva comun. Din nefericire, toate acestea au dus la o dezinhibare a comportamentului uman și la o eliberare de orice constrângere etică. Pentru a putea ajuta pe cei atinși de acest flagel Biserica, prin Magisteriul ei, pe lângă diverse scrieri, enciclice sau site-uri a recomandat la apela rea cât mai deasă la sacramentele Reconcilierii și Euharistiei menționând și urmând linia Sfinților Părinți ai Bisericii arătând că Cel care vindecă cu adevărat este Mântuitorul Christos.

Cuvinte-cheie: *Dumnezeu, Hristos, iubire, Biserica, Sfinții Părinți, secularizare, globalizare.*

* Lect. univ. dr., Universitatea Babeș-Bolyai Cluj Napoca, Facultatea de Teologie Greco-Catolică, Departamentul Oradea. Email: calin_duse@yahoo.com.

Omul poartă în el chipul lui Dumnezeu făcut de El ca fiind încoronarea creației. Creat din iubire omul s-a îndepărtat de Dumnezeu încercând să ajungă prin alte mijloace la asemănarea cu El. Din iubire și pentru demnitatea pe care o are omul ca și coroană a creației Dumnezeu a trimis pe Unicul său Fiu pentru a se întrupa și a răbda moartea, dar mai ales pentru a-l răscumpăra din robia păcatului

Ca fenomen social globalizarea înseamnă o mai mare fluidizare a schimbului de informații și produse media. Printre aceste produse ale globalizării se află și mijlocul care contribuie la distribuirea acestora prin intermediul internetului. Odată cu apariția acestui mijloc de comunicare a luat naștere și o industrie care va cunoaște o înflorire rapidă cu un capital enorm și milioane de vizitatori din toate categoriile de vârstă, dar mai ales din cea a adolescenților.

Prin doctrina socială Biserica oferă ajutor, dar mai ales directive prin care fiii săi să se ghideze evitând campania agresivă a site-urilor pornografice îndemnând la o schimbare a omului prin recurgerea la Tainele Reconcilierii și Euharistiei ca fiind singurele mijloace spre eliberare.

Prin acest mic studiu dorim să prezentăm consecința globalizării și reacția Bisericii în conformitate cu hotărârile Sfinților Părinți.

Am încercat să structurez acest studiu în trei mici capitole.

Primul capitol *VALOAREA ȘI SFINȚENIA VIEȚII UMANE* expune doctrina Bisericii în ceea ce privește demnitatea și locul omului în cadrul întregii creații.

SECULARIZAREA ȘI REZULTATELE ACESTEIA CU PRIVIRE LA FIINȚA UMANĂ este cel de-al doilea capitol care oferă detalii în ceea ce privește consumul de pornografie și rezultatele acesteia.

În ultimul capitol *DOCTRINA SOCIALĂ A BISERICII ȘI MIJLOACE DE COMBATERE A ACESTOR METODE DE EXTERMINARE* sunt prezentate metodele prin care Biserica oferă sprijinul său celor dependenți de acest drog.

I. VALOAREA ȘI SFINȚENIA VIEȚII UMANE

Crearea omului

„Să facem om după chipul și după asemănarea Noastră” (Fac. 1,26). Din iubire Dumnezeu a creat omul făcându-l receptor și transmitător al acesteia, astfel că ambele dimensiuni ale acesteia, descendent și ascendent, sunt impregnate în acesta.¹ Dumnezeu a creat pe om cu propriile Sale mâini, partea vizibilă, palpabilă, făcându-o din pământ iar sufletul din suflarea de viață făcută asupra lutului. Ambele le-a făcut în același timp și nu separat, sau pe rând.²

¹ BENEDICT al XVI-lea, *Deus caritas est*, trad. Wilhem Dancă, Ed. Presa Bună, Iași, 2005, p. 5.

² Sf. Ioan Damaschin, *Dogmatica*, Ed. Scripta, București, 1993, pp. 70-71.

Nici o altă vietate sau altă creatură nu a fost făcută cu participarea directă a Sa, toate celelalte făcându-se prin puterea cuvântului. Omul a fost creat dintr-o materie stricăcioasă, pământ, și este modelat prin acțiunea dumnezeiască făcându-l astfel rege al creației o dată cu suflul divin. Suflarea era pentru tradiția iudaică, în consecință pentru toți semiticii, un act cu o deosebită simbolistică. Prin acest act îi transmitea celui alt și ceva ce este lăuntric al tău, conștiința de sine. Toate sentimentele proprii ființei umane au o strânsă legătură cu respirația, pe care o influențează, și prin aceasta se arată legăturile cu intimitatea, dar mai ales cu străfundurile ființei care oferă suflul. Atunci când Dumnezeu a suflat asupra omului a transmis acestuia o parte din însușirile Sale, omul devenind suflet viu și cu posibilitatea de a ajunge la asemănarea cu El.³

Dumnezeu l-a zidit pe om drept, inocent și fără dorința de a păcătui dăruindu-i un mare dar, libera voință prin aceasta arătând valoarea ultimei Sale creații, un microcosmos în macrocosmos, o a doua lume.⁴ Valoarea acordată de Dumnezeu acestei creații rezultă din însăși diferența făcută la Creație, sufletul omului fiind înrudit cu El. Fiind înrudit cu Dumnezeu omul tinde mereu spre Acesta, dar mai ales spre asemănarea cu Cel care l-a creat. Ființa umană se menține ca și chip al Său prin relația vie pe care o are cu El posibilă doar înrudirii pe care acesta o are dobândită prin suflare. Suflarea l-a făcut pe om viu, veșnic, capabil de a raționa adică cuvântător. Căci doar nemuritorul poate fi rațional și doar el poate primi harul sfânt pentru a ajunge la asemănare. Suflarea lui Dumnezeu nu a sădit în om numai viața biologică care este prezentă și la animale, dar care nu au primit suflarea divină, ci viața înțelegerii și a comuniunii cu El. Viața este cea care conține „părțile ale lui Dumnezeu” după cum afirmă Sfântul Grigorie Teologul ceea ce înseamnă că omul nu primește doar sufletul și deci ființarea, ci și harul divin.⁵

Chenoza Domnului

Prin căderea omului în păcat voința i-a slăbit, inima s-a pervertit, iar rațiunea i s-a întunecat. Cedând ispitei diavolului, dar și dorinței de mărire, de a ajunge la asemănarea cu Dumnezeu pe altă cale decât cea hotărâtă din veșnicie, căderea omului a adus o anumită putere diavolului asupra sa. Chiar dacă omul a fost izgonit din grădina Edenului acesta nu a fost abandonat de Dumnezeu ci a fost chemat mereu în diferite moduri la o apropiere de Acesta și de o cunoaștere a voinței Sale până în momentul potrivit când însuși Dumnezeu a luat chip de rob: „*Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se*

³ Christos YANNARAS, *Abecedar al credinței*, Ed. Bizantină, București, 2007, pp. 72-73.

⁴ Sf. Ioan Damaschin, *op. cit.*, p. 71.

⁵ Dumitru STĂNILOAE, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. I, E.I.B.M.B.O.R., București, 1996, p. 236.

ca un om” (Fil. 2,7). Tradiția creștină vede în această căutare o vestire a Noului Adam, care a restituit omului demnitatea sa de dinainte de cădere.⁶ Părinții Bisericii au mărturisit mereu chenoza ca fiind o „golire” a Sa, a lui Christos Dumnezeu, de bunăvoie prin aceasta renunțând la orice element care să manifeste Dumnezeirea în mod direct. Această deșertare a Sa a fost făcută prin deplina libertate dumnezeiască.⁷ Încă înainte de actul chenotic au existat două etape ale acestuia: acceptarea lui Dumnezeu de a-și asuma condiția umană, iar cel de-al doilea fiind depășirea tuturor pătimirilor umane și restabilind relația dintre trup și „sufletul divin” la ceea ce fusese înainte.

Sfântul Apostol Pavel în epistola sa către Filipeni descrie ambele metode ale golirii Sale de dumnezeire acestea fiind realizate din dragoste pentru creația Sa, dar mai ales datorită valorii pe care o reprezintă ființa umană și implicit viața sa. Din chenoza rezultată prin asumarea firii umane rezultă un al doilea act al acesteia, chenoza continuă, ascultarea ca om și necesitățile firești trupului chiar suportarea morții înșiși. Prin chenoza Dumnezeu a primit toate cele omenești afară de păcat pentru a putea să-l elibereze de acestea pentru că numai printr-o însușire se putea realiza eliberarea de sub robia păcatului. Pățimirea slăbiciunilor omenești, afară de păcat, dar mai ales înzestrarea pentru ca acestea să poată fi depășite reprezintă manifestarea iubirii dumnezeiești pentru om ca și încoronare a creației.

II. SECULARIZAREA ȘI REZULTATELE ACESTEIA CU PRIVIRE LA FIINȚA UMANĂ

Secularizarea trebuie văzută în strânsă legătură cu globalizarea. Numai în acest mod poate fi observată și înțeleasă cât mai bine. Globalizarea este definită ca procesul în care sunt internaționalizate anumite bunuri sau servicii care implică o intensificare a interconexiunilor și interdependențelor dintre societățile sau statele membre ale comunității globale. Globalizarea reprezintă un proces, sau mai bine zis un set de procese la nivel macro care nu lasă neatins nici un domeniu al vieții sociale. Inclusiv religia este afectată de acest flagel mondial, astfel că se poate afirma că există o eră a globalizării religioase.⁸

Caracteristica cea mai pregnantă a lumii contemporane este ruperea oricărei legături între cultură și credință. Revoluția franceză precedată de Umanism, Renaștere și Iluminism au condus la o laicizare, dar mai ales la o secularizare totală a culturii chiar și în tari cu o solidă bază creștină. Modernitatea a dus la o îndepărtare a

⁶ Catehismul Bisericii Catolice, *Cred în Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu unul-născut*, Arhiepiscopia Romano-Catolică de București, București, 1993, p. 101.

⁷ Christos YANNARAS, *op. cit.*, p. 119.

⁸ Natalia VLAS, *Globalizarea și religia la începutul secolului XXI*, Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2008, pp. 24-25.

rațiunii de credință, revendicându-și autonomia față de Dumnezeu. Orice asociere între politică și etică este respinsă. Umanismul respinge inspirația creștină abandonându-se în mâinile științei și a filozofiei acesteia din care va rezulta apoi nihilismul.⁹

Nihilismul sau filosofia negării adevărului. „Nu există adevăr” este o replică care se aude în mod frecvent. În epoca contemporană adevărul este prezentat în cunoașterea științifică care are ca punct de plecare observația ajungând de la elemente cunoscute la altele necunoscute. Omul de știință cu înclinații spre meditație sau abstractizare aproape nule nu va căuta răspunsuri în domeniile care nu au legătură cu știința. Adevărul absolut nu poate fi definit pentru o societate scientistă și adânc înrădăcinată în imanent totul fiind relativ. Doctrina nihilistă nu se regăsește într-un mod explicit la cei mai mulți nihilști. Nietzsche va exprima cel mai bine esența acestui curent prin sintagma: „Dumnezeu a murit”. Un adevăr referitor la starea omului modern pentru care a pierdut credința în Dumnezeu și în Adevărul dumnezeiesc. Adesea asociat cu ateismul nu se poate spune că există un nihilism ateu pentru că omul nu în neagă cu adevărat pe Dumnezeu ci se dedică slujirii unui alt dumnezeu.¹⁰

Pe lângă absența, negarea lui Dumnezeu secularizarea a mai produs un efect acesta fiind criza responsabilității morale. Aceasta a venit odată cu aflulul de materiale video sau imagini în care violența este tot mai explicită, iar odată cu aceasta și industria pornografică care cunoaște o tot mai largă dezvoltare.

Un produs, dar și factor al globalizării este INTERNETUL. Pe lângă bunuri și servicii internetul favorizează și schimbul de informații, mai mult sau mai puțin dezastruoase pentru sănătatea fizică și spirituală promovate printr-o campanie foarte agresivă. În cadrul unei importante conferință a Asociației Americane de Psihiatrie care a avut loc la New York, dependența de Internet a fost inclusă în catalogul bolilor care necesită același tip de abordare ca dependența de alcool, de droguri sau de jocuri pe calculator. Un medic psihiatru care a făcut un studiu a arătat că nu pot produce doar efecte adverse asupra minții umane ci și fizice astfel că cel care este dependent are dureri de cap, de coloană inclusiv tremurături și stări de nervozitate atunci când nu poate accesa internetul. După dereglarea sistemului neuro-vegetativ, efectele acestui consum poate dura chiar și întreaga viață ținând cont de faptul că o imagine poate rămâne în mintea omului chiar și douăzeci de ani. Într-o căutare pe internet a cuvintelor *sex* și *crimă/ucidere* pot fi găsite până la patru sute de mii de site-uri sau pagini de internet ori alte materiale care să

⁹ Bartolomeo SORGE, *Introducere în doctrina socială a Bisericii*, Ed. Sapientia, Iași 2010, pp. 86-87.

¹⁰ Serafim ROSE, *Nihilismul – o filosofie luciferică sau unde duce înțelepciunea acestui veac*, Ed. Egumenița, Galați, 2004, pp. 41, 101, 103.

conțină aceste cuvinte ori să facă referire la ele, spre deosebire de cuvintele *Isus* sau *Dumnezeu* care o să primească o insignifiantă sumă de câteva mii. Utilizarea internetului se realizează de la vârste foarte fragede în detrimentul mijloacelor clasice de educație.¹¹

Pornografia

În anul 1953 a apărut o revistă americană destinată adulților unde se promova nudul, iar din 1970 locul nudului a fost luat de pornografia hard care se va impune tot mai mult astfel că după înființarea mai multor programe de televiziune care promovează acest tip de pornografie din 2005 se va lansa puternic pe internet deținând numeroase site-uri.¹²

Într-o statistică făcută recent de cercetători se dezvăluie că în SUA se produc 89% din site-urile pornografice de pe internet care au o cifră de afaceri de 13 miliarde de dolari anual, iar 72% dintre consumatori sunt din rândurile bărbaților și 13% dintre femei. Vârsta medie de expunere la pornografie, în mod voit fiind de 11 ani, iar la grupa de vârstă 12-17 ani este grupa cu cel mai mult consum de pornografie și asta numai la nivelul jumătății nordice a continentului american.¹³ La nivel mondial, în fiecare secundă, 28.528 de utilizatori de Internet accesează pagini având conținut pornografic și, în fiecare secundă, 372 de utilizatori de Internet folosesc motoarele de căutare pentru a accesa un astfel de conținut. Potrivit cercetărilor unui cotidian național, românii sunt pe locul 3 în topul mondial al căutărilor porno pe Internet pentru cuvântul XXX.¹⁴

Revoluția sexuală din ultimele decenii a schimbat percepția umanității în aceste domenii astfel că există o abundență de adolescenți activi sexual. Homosexualitatea care provoca reacții de fiecare dată când era menționată, iar în ultimele trei decenii a ajuns să fie ceva comun, existând o ieșire la suprafață a acesteia. Revoluția a adus o exploatare sexuală imorală în care persoana este doar un obiect pentru satisfacerea capriciilor altora și un laxism în ceea ce privește culpabilitatea morală. Revoluția sexuală ajutată și promovată de internet a facilitat ideea sexului cu cât mai mulți parteneri, într-un mod haotic inclusiv cu persoane de același sex. Internetul prin intermediul site-urilor pornografice au transformat femeia într-un obiect dezumanizat al dorințelor și obsesiilor altora. De la cataloagele pentru articole de lenjerie intimă la pornografia soft sau hard nu este decât un pas, media fiind

¹¹ Cristian ȘERBAN, *Internetul tinerii în fața provocării*, Ed. Egumenița, Galați, 2005, p.5.

¹²<http://ro.wikipedia.org/wiki/Playboy>

¹³<http://www.scientia.ro/blogul-scientiaro/1960-infografic-internetul-si-pornografia.html>

¹⁴<http://www.cotidianul.ro/vizitatorii-site-urilor-porno-risca-sa-fie-exploatati-de-delinventi-care-opereaza-online-117023/>

suprasaturată de aceste tipuri de pornografie.¹⁵ S-a constatat că omul contemporan este foarte receptiv la imagine și la sex, el neputându-și modera prea ușor pornirile sale sexuale și de aceea s-a și răzvrătit împotriva restricțiilor care îi erau impuse. În altă privință industria sexului s-a dezvoltat datorită laxismului prezent în societatea actuală și a dispariției restricțiilor prezente până acum câteva decenii. După cum am prezentat mai sus până la apariția internetului industria pornografică deși exista era insignifiantă. Pornografia subminează libertatea de conștiință, dar mai ales consimțământul persoanei prin capacitatea pe care o are de a excita cu putere și a crește nivelul de anxietate până la gradul în care controlul rațional al comportamentului devine foarte dificil de realizat. Astfel că persoana umană ajunge să fie dominată de impulsurile iraționale ale inconștientului, de forța instinctului de apărare și reproducere. De fapt, chiar acesta este mecanismul de bază pe care îl pune în mișcare pornografia: deviază energia sexuală care, potrivit firii, ar trebui să fie investită în relația afectivă cu soțul sau soția în scopul procreării. În schimb, pornografia induce o stare euforică similară cu cea produsă de drog. Căci într-adevăr pornografia acționează pe aceleași zone corticale ca și cocaina și heroina. Omul se simte din ce în ce mai puțin atras de comportamentele care nu au legătură cu pornografia, excitația sexuală.¹⁶

Scrupulozitatea este o îngustare a conștiinței morale, opusul acesteia este laxismul, o lărgire a ei până la o eliminare a acesteia. Laxismul coboară, suprimă bariera morală pe care Dumnezeu a sădit-o în fiecare din noi pentru a deosebi ceea ce este îngăduit și ceea ce nu este. Laxismul este o stare de inconștientă morală care nu vrea să vadă păcatul într-un mod voit, un fel de anestezie morală sau o paralizie a sufletului care implică slăbirea conștiinței. În cadrul societății laxe și permissive liberalizarea sexuală se realizează în direcția dezinhibării și emancipării omului de sub orice tip de coerciție etică. De la secularizarea realizată în cadrul moralei, o morală fără Dumnezeu, până la un laxism moral nu a fost decât un pas rezultând din aceasta o tendință de eliberare, iar mai apoi un relativism și libertinaj etic total. Totul fiind permis și reducându-se la nivelul impulsurilor interioare ale fiecăruia. Relativismul de astăzi reducând morala la stadiul de conviețuire socială fără conflicte, iar Dumnezeu fiind total eliminat din această ecuație. Omul modern a pierdut simțul păcatului, îl refuză considerându-l o entitate abstractă, noțiunea de păcat neputând exista într-o lume a progresului fiind mai simplă o negare decât o înțelegere a acestuia. De aceea nu trebuia confundat sentimentul de vinovăție fie el de natură psihică sau morală cu cel de percepție a păcatului. Însuși Freud distinge sentimentul de culpă, de remușcare ca fiind o problemă psihologică, un sector al psihicului uman.¹⁷

¹⁵ John BRECK, *Darul sacru al vieții*, Ed. Patmos, Cluj-Napoca, 2001, pp. 33, 54.

¹⁶ Virgiliu GHEORGHE, *Pornografia maladia secolului al XXI-lea*, ediție digitală, pp. 5, 7.

¹⁷ Eugen JURCĂ, *Spovedanie și Psihoterapie interferențe și diferențe*, Ed. Galaxia Gutenberg, Târgu Lăpuș, 2009, pp. 220, 222, 223, 225, 227.

Masturbarea este strâns legată de pornografie și de practica vizualizării acesteia. De obicei este însoțită de imagini care sunt în esență pornografice. Fie că aceste imagini sunt interne (imaginația) sau externe, ele implică exploatarea și devalorizarea altor persoane. Actul în sine este privit ca și caricatura unei relații conjugale adecvate care se concentrează exclusiv asupra propriei persoane și a satisfacției personale.¹⁸ Atunci când se vizionează materiale explicite neuronii funcționează la fel ca și cum ar lua parte la acțiune, fenomenul activității în oglindă ceea ce duce la o tensiune sexuală din care rezultă această practică. Bazându-se pe cultura postmodernistă industria pornografică a dus la o cultură a auto-satisfacției și automulțumirii imediate. Revoluția sexuală a mai adus și o impropriile a vestimentației provocatoare în cazul persoanelor de sex feminin uneori nediferențindu-se cu nimic de cea prezentă în pornografia soft. Un psiholog rus a descoperit că una din cauzele consumului fiind îmbrăcămintea provocatoare, dar mai ales stilul dezinvolt al femeilor. Tentațiile acestea făcând complexe și stări de tensiune sexuală unii găsindu-și refugiu în vizualizarea pornografiei care duce la o aparentă eliberare, dar și la sechele pe o perioadă foarte lungă de timp.¹⁹

Violența

Așa cum am putut observa cuvântul crimă este și el la fel de răspândit în cadrul nesfârșitului câmp al internetului. De la abuzul săvârșit asupra copiilor în școli până la violul femeilor ori violență domestică toate pot fi găsite pe diferite site-uri care le promovează. Sporturile de contact în care femeile sunt abuzate fizic sunt difuzate fără nici o opreliște ceea ce conduce la imitarea lor de către persoanele foarte tinere.²⁰ Vârsta celor care se manifestă violent începe de la 10-11 ani fiind pentru început verbală, iar mai apoi chiar fizică. Unul dintre factorii care au dezvoltat acest comportament este și promovarea acesteia într-un mod cât mai agresiv. Filmele conținând cât mai multă violență producătorii nefiind capabili să promoveze valori non-violente. Mass-media exercită un impact deosebit de negativ asupra tinerilor și adulților aproape în egală măsură prin promovarea permanentă a violentei de toate categoriile. Tinerii însă sunt mult mai percepțivi la aceasta și dispun de mai mult timp disponibil, ceea ce-i face consumatori a mult mai multă violență mediatizată, iar mai apoi propagatori ai acesteia. Din acest motiv foarte mulți tineri agresivi sunt rezultatul agresiunilor altor tineri.²¹ Dintre manifestările violente cea mai mare incidență o au bruscare,

¹⁸ John BRECK, *op. cit.*, p. 57.

¹⁹ Virgiliu GHEORGHE, *op. cit.*, pp. 3, 88.

²⁰ John BRECK, *Unde este Dumnezeu când avem nevoie de El?*, Ed. Patmos, Cluj-Napoca, 2007, p. 28.

²¹ Violența în rândul tinerilor - factor de risc pentru inadaptare, marginalizare și devianță, pp. 14-16.

împingerea, lovirea, rănirea; apoi, comportamente care intră sub incidența legii (viol, consum/ comercializare de droguri, vandalism - provocare de stricăciuni cu bunăștiință, furt etc.).²²

III. DOCTRINA SOCIALĂ A BISERICII ȘI MIJLOACE DE COMBATERE A ACESTOR METODE DE EXTERMINARE

În fața concepției evoluționiste Biserica îl consideră pe om ca fiind chip al lui Dumnezeu, un animal îndumnezeit. Fiind chip al lui Dumnezeu omul îl cunoaște și-L propovăduiește pe Dumnezeu care din iubirea Sa s-a înomenit pentru ca omul să revină la starea sa dinainte de cădere.²³ De aceea odată cu globalizarea și totodată prin apariția mijloacelor de informație în masă Biserica a luat măsuri redactând diferite enciclice sau decrete.

„Toți fiii Bisericii să se străduiască în unitate de gând și intenție pentru ca mijloacele de comunicare socială să fie utilizate fără întârziere și cu cea mai mare eficiență în multiplele opere de apostolat, după cum o cer împrejurările, prevenind inițiativele dăunătoare și aceasta mai ales în Țările în care progresul moral și religios cere o intervenție mai urgentă și mai activă.”²⁴

Vizualizarea, consumarea imaginilor pornografice au fost considerate ca fiind un păcat social, încurajând înjosirea demnității omului ca fiu al lui Dumnezeu și abuzul asupra anumitor persoane.²⁵ Prin doctrina socială Biserica a recomandat la o edificare a valorilor fundamentale.

Totuși Bisericile au menținut o tăcere în ceea ce privește abuzul, dependența, de site-uri pornografice. Dintr-o pudoare puritană nu sunt multe acțiuni de protest din partea acestora părănd chiar să îngăduie și prostituția online, noțiunea profitului fiind cea care să îngăduie auto-degradarea din ce în ce mai vizibilă.²⁶

„Disponibilitatea constantă de imagini și idei, precum și rapida lor transmitere, chiar de la un continent la altul, au consecințe deopotrivă pozitive și negative asupra dezvoltării psihologice, morale și sociale a persoanelor, asupra structurii și funcționării societății, asupra schimburilor dintre culturi, asupra percepției și transmiterii valorilor, asupra ideilor lumii, a ideologiilor și convingerilor religioase. Revoluția comunicării influențează și percepția privitoare

²² <http://ziarullumina.ro/tinerii-si-biserica/violenta-poate-fi-vindecata-de-o-inima-iubitoare>.

²³ Savatie BAȘTOVOI, *Omul - chip al lui Dumnezeu și chip al animalului*, ediție digitală, p.1.

²⁴ Conciliul Vatican II, *Inter Mirifica*, Arhiepiscopia Romano Catolică București, București, p. 36.

²⁵ Ioan Paul al II-lea, *Reconciliatio et penitentia*, 212.

²⁶ John BRECK, *Unde este Dumnezeu...*, p. 31.

*la Biserică și contribuie la modelarea structurilor și a funcționării acestora. Toate acestea au importante consecințe pastorale. Într-adevăr, se poate recurge la media, atât pentru a proclama evanghelia, cât și pentru a o îndepărta de inima omului.*²⁷

După cum se poate observa Biserica nu a introdus folosirea mijloacelor de comunicare ci o folosire responsabilă, încercând prin aceasta o combatere a promovării și consumului de pornografie. O simplă căutare pe internet peste 330 de milioane de pagini religioase dintre care 61 de milioane referitoare la creștinism. Chiar dacă se creează o criză datorită faptului că locul comunităților tradiționale este luat de cele virtuale sau sunt prezente diferite opinii care pot schimba însăși ideea despre Dumnezeu, Biserica își face simțită prezența, fiind continuu prezentă printre membrii ei prin publicațiile accesibile de pe internet.²⁸

Pe lângă toate măsurile luate Magisteriul nu omite să afirme că cel ce tămăduiește nu este altul decât Christos Dumnezeu. În deplină conformitate cu această învățătură a lui Christos cu privire la Sine, Sfinții Părinți și întreaga Tradiție bisericească văd în El doctorul trimis de Tatăl pentru a-i vindeca pe oamenii care erau bolnavi din pricina păcatului strămoșesc și a păcatelor personale. Așa cum explică și Sfântul Macarie, Legea veche nu putea aduce vindecarea bolilor spirituale din moment ce nu aducea mântuirea, iar Sfântul Ioan Scărarul îl completează prezentându-L pe Mântuitorul Christos ca fiind chirurgia care a tăiat și curățat rana păcatului. Pentru a curăța acea patimă necesită voința celui care suferă, dar mai ales lupta sa cu gândurile. Lupta cu gândurile presupune o cunoaștere limpede a felului în care ele lucrează în suflet, dar și a atitudinii sufletului față de ele. Sfinții Părinți au observat că ispita funcționează asemenea unui mecanism, totdeauna în același fel, diferitele ei etape corespunzând evoluției modului în care omul reacționează față de gândul care-i este semănat în minte. Astfel că imaginea va reveni de multe ori în minte încercând să conducă omul spre consum și consecințele acesteia.²⁹

Restabilirea legăturii pierdute cu Dumnezeu prin Taina Pocăinței, transformarea interioară, a atitudinilor și gândurilor este una din căile oferite de Biserică. Întoarcerea către Dumnezeu înseamnă găsirea ființei autentice eliberată de patimă.³⁰ Prin enciclica *Ecclesia de Eucharistia* Papa Ioan Paul al II-lea va reafirma rolul esențial, tămăduitor și edificator al Euharistiei ca fiind elementul central care permite existența în istorie și totodată instrument al mântuirii primind în acest fel harul divin.

²⁷ *Aetatis Novae*, p. 2.

²⁸ Natalia VLAS, *op. cit.*, pp. 224, 225.

²⁹ Jean Claude LARCHE, *Terapeutică bolilor spirituale*, Ed. Sofia, București, 2001, pp. 420, 427.

³⁰ Eugen JURCĂ, *op. cit.*, p. 235.

CONCLUZIE

După cum am putut observa mai sus, secularizarea și globalizarea prin mijloacele lor au adus o nouă metodă de dezumanizare, de distrugere a chipului lui Dumnezeu. Omul chip al lui Dumnezeu creat prin participarea directă a Sa și înzestrat cu anumite însușiri ale Sale.

Ruperea oricăror legături dintre credință și știință, dintre morală și Dumnezeu au condus la o relativizare a relațiilor interpersonale din cadrul poporului lui Dumnezeu limitându-se doar la o bună conduită între aceștia. Ideea despre adevărul absolut fiind doar o simplă abstractizare într-o societate modernistă.

Odată cu revoluția sexuală ideea despre sexualitate și rolul ei se va modifica radical iar prin apariția celui mai eficient mijloc de comunicare, internetul, industria pornografică va cunoaște o dezvoltare însemnată iar odată cu aceasta violența din ce în ce mai promovată. Laxismul moral sau adormirea conștiinței, va considera pornografia sau comportamentele deviate rezultate după consum ca ceva normal, subiectele și practicile care în urmă cu ceva timp intrigau acum fiind ne semnificative și ceva comun. Din nefericire, toate acestea au dus la o dezinhibare a comportamentului uman și la o eliberare de orice constrângere etică. Pentru a putea ajuta pe cei atinși de acest flagel Biserica, prin Magisteriul ei, pe lângă diverse scieri, enciclice sau site-uri a recomandat la apelarea cât mai deasă la sacramentele Reconcilierii și Euharistiei menționând și urmând linia Sfinților Părinți ai Bisericii arătând că cel care vindecă cu adevărat este Mântuitorul Christos.

